

När mänskliga rättigheter blir dödliga felaktigheter

Redan år 1936 talade en svensk statlig utredning om rätten att få bli steriliserad utan samtycke: ”I den stora grupp som nu berörts ingår emellertid en kategori av undermåliga individer, som stå så nära dem som falla under nu gällande steriliseringslag att det bör övervägas huruvida icke **rätten till sterilisering utan samtycke** bör utsträckas till dem.” *

Sverige hade under många årtionden ett tvångssteriliseringsprogram där man ville förhindra sjuka och mentalt svaga att få barn. Det var däremot förbjudet för fullt friska människor att sterilisera sig – den svenska staten ville ju ha prima människor av bästa sort.

Det fanns även uträkningar och tabeller för hur mycket ett handikappat barn skulle kosta svenska samhället och därmed vore det samhällsekonomiskt bra att förhindra tillkomsten av dylika barn.

Sverige var världsledande när det gäller rasbiologi och den svenska riksdagen beslutade att inrätta ett rasbiologiskt institut. Det var socialdarwinism som drevs hårt av inte minst socialdemokrater.

Hitler fortsatte på samma bana – den tyska staten tog sig rätten att bestämma vilka människor som dög och vilka som skulle sorteras bort.

Med facit i hand och med en blick i den historiska backspegeln så ryser de flesta av oss vid dessa tankar och dumheter. Alla människor är lika värda, säger vi, och tar avstånd från både svensk rasygien och Hitler. Men liknade tankar och verksamhet fortsätter.

I delstaten Oregon i USA stämde ett föräldrapar sjukvården för att läkaren missade att mamman var gravid med ett barn med Down's syndrom. Domstolen tilldömde föräldrarna 2,9 miljoner dollar i ersättning. Barnet är nu fyra år och föräldrarna säger att det skulle aborterat henne om det vetat om hennes tillstånd. Det hade givetvis varit både möjligt och lagligt; man får sortera bort de människor som man inte vill ha och dem man tycker är undermåliga.

I Australien finns det förslag – år 2012 – att införa ”rätten” för mentalt handikappade att få bli steriliserade utan samtycke. Låter som Stockholm år 1936.

I Sverige har Folkpartiets landsmöte beslutat att abort ska vara en mänsklig rättighet. Detta är orwellianskt nyspråk av värsta sorten: Vitt är svart. Krig är fred. Arbeit macht frei. Alla djur är jämlika, men en del är mer jämlika än andra. Abort är en mänsklig rättighet. Detta är en språklig dimridå som förvanskar betydelsen av mänskliga rättigheter. Mänskliga rättigheter existerar för att skydda mänskligt liv och upprätthålla människovärdet.

Begreppet mänskliga rättigheter urholkas och görs till ett smörgåsbord, där människor och stater tar sig rätten att välja det som faller en i smaken. Men därmed är man på ett farligt sluttande utförsplan.

Rätten till liv är en grundläggande mänsklig rättighet som måste vara odelbar. Människovärdet måste respekteras i början, i mitten och i slutet av livet – ja under hela livet. Annars finns det inga absoluta gränser för vem som ska få leva och vilka som ska dödas. Det blir då en fråga om exempelvis smak eller pengar . Jag vill inte ha en rödhårig dotter – abortera! Vi har inte råd med så många gamla och sjuka – inför rätt till död, vilket leder till rätten att döda. Det finns ingen principiell skillnad mellan detta resonemang och agerande och nazisternas resonemang och agerande. Det är bara grader i samma helvete.

I linje med det orwellianska nyspråket har filosofer och politiker föreslagit rätt till post-natal abort, det vill säga rätten att ta livet av barn som redan har fötts. Även president Obama har stött detta under många år. Detta är vidrigt, tycker denna artikelförfattare. Men man måste medge att det finns en konsekvens i dessa abortliberalers resonemang: Varför skulle det vara mer fel att ta livet av ett barn i 52:a eller 122 veckan än i den 12:e eller 22:a veckan? Om man menar att det inte finns ett absolut människovärde då är det bara fråga om exempelvis plats – i livmodern eller utanför.

I demokratiska länder fördöms Förintelsen. Stalin och Mao var 1900-talets största massmördare. Vi förfasas över folkmorden i Rwanda och Kambodja. I samtliga dessa fall förvanskades språket för att avhumanisera och demonisera dem man ville döda. Det var undermåliga halvmänniskor, kackerlackor, de kallades folkets fiender eller hinder för landets utveckling. Då gällde det exempelvis judar, handikappade eller en viss socioekonomisk grupp. Staten, grupper och enskilda tog sig rätten att ha ihjäl dem man inte önskade av en eller annan anledning.

En likande språklig förvanskning finns när det talas om abort, barnamord och dödshjälp. Avlägsnande av livmoderinnehåll. Postnatal abort. Rätten till en värdig död. Även idag handlar det om stater, grupper och enskilda som driver rätten att ha ihjäl dem man inte önskar.

Västerlandet odlar en dödens kultur under demokratisk täckmantel. När abort kallas mänsklig rättighet har det blivit en mänsklig felaktighet med dödlig utgång.

Mats Tunehag

Mars 2012

* Betänkande angående sterilisering, avgivet av Befolkningskommissionen, Stockholm 1936 (SOU 1936:46), s 26